

Rippl-Rónai festeni tanítja Anellát, 1912
Balogh Rudolf felvétele

Bányai Zorka fényképe
az 1910-es évek második feléből

Rippl-Rónai József: Zorka piros fotelban

111.

RIPPL-RÓNAI JÓZSEF (1861-1927)

Zorka (Kalapos Zorka)

Pasztell, papír, 52x42 cm

Jelezve jobbra fent: Rónai

Jelezve balra fent: Zorka

Kezdő ár: 8 000 000 Ft / 26 230 EUR

Becsérték: 13 000 000 – 18 000 000 Ft

Estimated value: 42 623 – 59 016 EUR

„A tavasz elején Lazarine néni hazautazott Kaposvárra. Ettől az időtől kezdve Józsi bácsi és Zorka munka után kettesben mentek a városba. (...) Egy ilyen alkalommal tűnt fel nekem, hogy milyen irányt vett Józsi bácsi és Elza viszonya. Ahogy a körúton mentünk, észrevettem, hogy állandóan hátramaradnak, és mint fiatal szerelmesek, el-eltűnnek egy kapu alatt. (...)

Történt azután egyszer, már az iskolaév vége felé, tehát 1916 tavaszán, hogy az egyik délután váratlanul elmaradt a tornaóránk és így hamarabb értem haza a szokottnál. Ahogy felértem a Kelenhegyi úti ház kapujához, láttam, hogy a műterem ablaka ki van világítva. Kulcsommal nem tudtam bejutni és többszöri csengetésemre nem nyílt ki az ajtó. Így tehát leültem Dudits szomszédnőnk kerti karosszékeinek egyikében, vártam. Egy idő múlva újra csengettem és ekkor Józsi bácsi ajtót nyitott. Nem kérdezett semmit, én nem szóltam semmit, de rosszkedvűen bementem a műterembe, és ott láttam a tükör előtt Elzát sámlin ülve, aki az arcát hozta rendbe. Józsi bácsi az ablakhoz ment, ahol pasztelljeivel babrált. Elza, hátra sem nézve – akkor úgy véltem, – kaján mosollyal az arcán, odaszólt tükörképem felé: „Szervusz!” Mérgemben csúnya jelző csúszott ki a számon, de úgy, hogy Józsi bácsi ne hallja meg. A nő vérvörös lett, felállt, magára vette kabátját, sapkáját, és „készen vagyok, Mester” kiáltással az előszobába ment. Józsi bácsi látta, hogy szokásom ellenére nem öltözöm át, azt kérdezte: „hát te nem tartasz velünk?” azt feleltem kifogásnak, hogy a vizsga közeledik, tanulnom kell. Ettől a naptól fogva, többé nem tartottam velük. Józsi bácsi azonban továbbra is, mint barátnőmet vitte ide-oda magával, olyan családokhoz is, akik, ha Pesten volt, Lazarine nénit is megszokták hívni. Így akartak a nagy Mesternek hízelegni. Ez év júniusában én is véglegesen Kaposvárra kerültem és Elzát, aki később Zorka lett – nem láttam többé.”

Paris Anella visszaemlékezései Rippl-Rónai Józsefről